

skønnet, at det var fornuftigt, at der ikke ydes Nævnsmedlemmerne Honorar for det meget store, omfattende Arbejde, de har, og som betyder Tidsspilde og Pengetab for dem, og jeg skal nævne Ændringsforslaget under Nr. 9, hvor man foreslaar, at Paragraffen, som i visse Tilfælde gav Lejerne Ret til at udleje en Del af deres Lejlighed, skal bortfalde, trods det denne Paragraf maaske kunde hjælpe en hel Del ud over den tilstedeværende Bolignød. Det er ogsaa kun med store Betæneligheder, at jeg for mit Vedkommende er gaaet med til Ændringsforslaget under Nr. 11, der fastsætter et vist Procentbeløb, som Nævnet altsaa kan tage Hensyn til; altsaa, Spørgsmaalet om Prisen paa en Lejlighed kan ikke appelleres under visse Forhold, nemlig naar den Forhøjelse, den har været undergivet, ikke overstiger 15 pCt. Der har kort sagt været mange Tvivlsspørgsmaal til Stede. Naar jeg for mit Vedkommende alligevel er gaaet med til disse Ændringer, er det for overhovedet snarest muligt at faa Lovforslaget fremmet, og jeg har det Indtryk, at et andet æret Medlem af Udvalget og den højtærede Minister har set paa samme Maade derpaa. Alt dette har altsaa bevirket min Stilling og min Tilslutning til de omtalte Ændringsforslag. Derimod har jeg ikke kunnet gaa med til Ændringsforslaget under Nr. 23, der kæder denne Lov sammen med Moratorieloven. Rigsdagen har fornylig vedtaget en Lov om Forbud mod Nedrivning af Bygninger, og denne Lovs Varighed har man sat til 1. April 1918, medmindre den nuværende Situation skulde forandre sig saaledes, at Loven ved kongelig Anordning blev ophævet. Det forekommer mig, at hvis man ikke vilde tage nærværende Lovforslag, som det var fremsat fra Ministeriet, med Gyldighed til Oktober Flyttedag 1918, vilde det have været mest logisk at sætte den samme Varighedsperiode som den, man har sat i den anden Lov; thi jeg havde nær sagt, at den ene er en Følge af den anden. De Forhold, som gjorde Loven om Forbud mod Nedrivning af Bygninger nødvendig, er jo de samme, som omhandles i nærværende Lovforslag, og jeg synes heller ikke, at den højtærede Ordførers Begrundelse af dette Ændringsforslag er logisk. Det, som foranledigede Moratorieloven i sin Tid, var jo altsaa Vanskeligheden ved overhovedet at faa bundet Midler i faste Ejendomme og Frygten for at faa Prioriteterne opsagt. Nu har disse Forhold forandret sig saaledes, at Ejen-

dommene som Følge af de Stigninger, der er foregaaet, er blevet bedre Aktiver, hvori det er lettere at faa Kapital anbragt; og saaledes er maaske den Side af Sagen for saa vidt løst. Men for Befolkningen, som skal bo til Leje i Husene, er Forholdene jo ikke ordnede med, at man har naaet at kunne faa Ejendommene prioriteret paa en ordentlig Maade, med varige Prioriteter og lignende; for Befolkningen er Forholdene jo værre, end de nogen Sinde har været, og alt tyder paa, saa vidt man i dette Øjeblik kan skønne, at det bliver værre og værre. Det menes, at jo længere vi rykker frem i Tiden indenfor et begrænset Omraade, eksempelvis mod Oktober Flyttedag, vil det blive værre end til April Flyttedag at skaffe Boliger til den stadig voksende Befolkning. Materialevanskeligheder og meget andet lægger sig hindrende i Vejen for Opførelsen af et tilstrækkeligt Antal Boliger; men ikke desto mindre tilsigter man jo ved dette Ændringsforslag at sætte en Tidsfrist for Lovens Varighed, som falder indenfor Oktober Flyttedag i Aar, nemlig kun 4 Maaneder. Min Betænelighed ved at gaa med til dette Ændringsforslag er jo begrundet i de øvrige mange store Betæneligheder, som den ærede Ordfører gjorde gældende, at der skulde være indenfor Udvalget, idet jeg har haft det Indtryk, at et Fler-tal af Udvalget overhovedet ikke ser med Venlighed paa de Bestræbelser, som danner Grundlaget for denne Lovgivning. Man ser, at Forholdene er vanskelige, og man bøjer sig derfor, men helst saa lidt som muligt, man søger at slippe saa nemt fra det som paa nogen Maade muligt, og derfor har jeg for mit Vedkommende næret store Betæneligheder ved at gaa med til denne Paragraf, som kun fastsætter Lovens Varighed til ca. 4 Maaneder fra dette Øjeblik. Jeg føler mig overbevist om, at de Forhold, hvormed denne Lov beskæftiger sig, Boligforholdene i København og de større Byer, ikke vil blive normale de første Aar, og det vil derfor være rimeligt, om der blev skabt den Rom dette Forhold, som denne Lov kunde bringe, hvis den ikke indeholdt denne Bestemmelse om en meget kort Varighed. Dette er min Begrundelse for ikke at tiltræde dette Ændringsforslag. I øvrigt har jeg naturligvis været stærkt interesseret i at faa Loven fremmet, og derfor har jeg maattet overvinde Betænelighederne. Jeg haaber, at det i Praksis skal vise sig, at de Kommuner, for hvem denne Lov har størst Betydning, vil kunne komme uden-